

ROET

door Toneelgroep Venster

Auteur: Peter Aten
Regie: Ron Strijaards
Vormgeving: Frans Bleijenga

Gezien op 19 mei 2006 in Theater Merlijn, Den Haag

STUKKEUZE

Een alleraardigst stuk van een schrijver waarvan de jury nog nooit had gehoord. De dialogen zijn vlot en ook grappig en er zitten leuke en ook duidelijk verschillende rollen in. Naar het einde toe is het stuk toch een tikje wranger dan je eerst denkt en deze ontwikkeling is ook wel goed. Hier en daar vinden we scènes iets te lang en het einde is wat aan de pretentieuze kant. De bedoeling daarvan ontgaat ons. Een lekker stuk om te spelen als je van komedie houdt. Moet wel met veel vaart en met feeling voor komedie gedaan worden.

VORMGEVING

Een erg mooi vormgegeven decor, met een mooi doorkijkje naar de tuin. Alles in de beschrijving van het decor was er en ook aan de gang was gedacht. Het heldere wit vonden wij niet zo'n gelukkige keuze. Voor het licht is dat erg lastig. Overigens vonden wij ook dat er veel te veel licht op stond, waardoor je het rare verschijnsel krijgt dat het binnen lichter is dan buiten. Als je wat meer licht van achter uit de tuin laat komen kun je daar een heel mooi effect mee bereiken. Ook misten wij in dit realistische decor, de lichtbronnen in de kamer (Lampen en schemerlampen) evenals het snoer van de televisie, stopcontacten en lichtschakelaars. Dat het geluid uit de keuken uit de linkerspeaker voor op het toneel kwam was jammer. In zo'n geval kun je beter de speakers achterop het toneel zetten en je balans naar links verleggen maar niet helemaal, dat klinkt stukken beter. De plaats van de TV vonden wij wat onhandig gekozen, die nam veel speelruimte in beslag en stond vooral bij opkomsten uit de deur erg in de weg. Over het algemeen was de kleding goed gekozen, maar de trainingspakken hadden van ons wel wat extremer gekund. Nog één ding: koffers moeten wel vol zijn!

Het geheel maakte een zeer verzorgde indruk.

REGIE

De regie resulteerde in een goede, verzorgde voorstelling, waarin alle rollen duidelijk hun eigen plek en kleur hadden meegekregen. Kleine aanpassingen aan de tekst werkten goed, maar er had her en der nog wel iets geschrapt kunnen worden. Met name de ruziescène tussen Rita en Ellen is gewoon te lang.

De mise-en-scène klopte op zich wel, maar maakte op ons toch een wat statische indruk. Om weer even de genoemde ruziescène als voorbeeld te nemen: daarin stonden Rita en Ellen eigenlijk de hele tijd naast elkaar. Daar kan je echt veel meer mee doen. Met wat meer beweging was het spannender geworden. Ook bij binnenkomst stonden mensen soms veel te lang en wat onhandig tussen de televisie en de bank en het ontdekken van de pillen van Rita aan het einde kwam qua mise-en-scène niet erg handig uit. Over de hele linie vonden wij het tempo te laag, waardoor je de dingen te veel ziet aankomen. Zo'n komedie moet echt meer tempo hebben en de opbouw naar de toch duidelijk hilarisch bedoelde momenten kan ook veel sterker. Het teiltje viel nu eigenlijk zelf een beetje in het water.

Zoals gezegd vonden wij het einde, de terugkomst en hemelvaart van moeder, al een beetje bedenkelijk en daarom waren wij met de manier waarop dat in de regie nog eens extra benadrukt werd niet erg gelukkig.